

РЕШЕНИЕ

№ 7705

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 29.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николинка Бузова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7932** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл. 87, ал. 3, във вр. чл. 83, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба, подадена от И. Р. Е., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 3, срещу Отказ с рег. № 225р-20135 от 31.05.2023 г. на Началника на 01-во РУ-СДВР, с което му е отказано продължаването на срока на разрешението за притежаване и носене на късо огнестрелно оръжие като физическо лице за самоотбрана.

В жалбата се излагат доводи, че оспореният отказ е неправилен и незаконосъобразен, издаден при нарушение на материалния закон и административно производствените правила, като твърди, че заявлението му е придружено с всички изискуеми документи. Счита, че изложените от него аргументи относно необходимостта да бъде продължено действието на издаденото му разрешение за притежаване и носене на късо огнестрелно оръжие за самоотбрана са мотивирани от сериозни и уважителни причини, свързани с обстоятелството, че е собственик на фирми, във връзка с осъществяваната дейност на които се налага да носи в себе си големи парични суми, необходими за плащания. Твърди, че от повече от 20 години членува в стрелков клуб „Левски“, като оръжието му е необходимо и за стрелкови цели. В заключение обобщава, че вероятността да бъде извършено посегателство спрямо него и спрямо

имуществото му е по-голяма отколкото при останалите граждани по изложените причини. Сочи още, че преди няколко години спрямо него е било извършено престъпление – грабеж, което е било напълно достатъчно да му бъде издадено разрешение за притежаване и носене на късоцевно огнестрелно оръжие. Изразено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалваният отказ, да бъде върната преписката на ответника с указания да бъде продължен срокът на издаденото му разрешение за притежаване и носене на късо огнестрелно оръжие.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява лично, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата, на заявените в същата основания и искането за отмяна на оспорения отказ.

Ответникът, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт, който пледира жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана и се остави в сила процесният отказ, постановен от надлежно упълномощен орган, като правилен, законосъобразен и мотивиран. Моли, предвид изхода на делото, да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР, в размер определен от съда. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано по заявление на И. Р. Е. с вх. № 132100-726/31.03.2023 г. по описа на 01 РУ - СДВР за подновяване на разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваните от него оръжия /л. 19 от делото/. В заявлението жалбоподателят е посочил, че оръжието му е необходимо за самоотбрана и ловни цели. Към искането са приложени Удостоверение изх. № 1433/31.03.2023 г. от МБАЛНП „Свети Наум“, Акредитирана университетска болница, видно от което заявителят Е. е психично здрав /л. 21 от делото/, Удостоверение № ГО-04523/31.03.2023 г. от Национална следствена служба, че към тази дата срещу него няма данни за обвинения по неприключени наказателни производства /л. 22 от делото/, Електронна справка рег. № 230404005000157276 от 04.04.2023 г. на ЦАИС „СЪДЕБЕН СТАТУС“ /л. 23 от делото/, видно от която същият не е осъждан.

По образуваната преписка на 24.04.2023 г. е изготвена докладна записка от мл. ПИ група КОС 01 РУ-СДВР /л. 18 от делото/. В същата е изложено, че е извършена проверка по подаденото заявление, че в резултат от проверката е констатирано, че лицето е приложил изискуемите документи по ЗОБВВПИ, от които е видно, че към момента не е осъждан за умишлени престъпления от общ характер, срещу него няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения и е психично здрав и че за лицето от извършената проверка в информационните масиви на МВР е установено, че за лицето има информация, както и че са приложени докладни записки от ПИ и ОР по територия за извършени проверки съгласно чл. 9 от Методически указания за организацията на дейността на полицейските органи на МВР по прилагането на ЗОБВВПИ, утвърдени със заповед рег. № Из-2263/06.11.2012 г. на Министъра на вътрешните работи, от които е видно, че лицето живее на

горепосочения адрес и за него няма данни за противообществени прояви /докладните записки са на л. 24 и л. 25 от делото/. Направено е предложение преписката да се разгледа по компетентност.

С писмо рег. № 225000-7276/10.05.2023 г. заявителят Е. е уведомен, че спрямо него е започната процедура по отказ за продължаване на срока на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие /л. 17 от делото/, с което на основание чл. 34, ал. 3 АПК му е дадена възможност в 7 – дневен срок след връчване на писмото да депозира в деловодството на 01 РУ – СДВР, в писмен вид възражения, искания и/или доказателства, връчено на жалбоподателя на 19.05.2023 г. и на същата дата Е. е депозирал искане за спиране на процедурата по отказ с вх. № 225000-1126 /л. 16 от делото/, в което е изложил, че притежава късо и ловно оръжие повече от 20 години, като за периода на притежание няма никакви съдебни или криминални регистрации, че не е нарушавал никога Закона за съхранение и ползване на оръжие. Отново е посочил, че е управител на фирма и управлява автосервиз, поради което му се налага ежедневно да разполага и пренася голяма сума пари и че е член на Стрелкови клуб „Левски“ от 2004 г. и е поискал с цел защита и безопасност на него и семейството му, и за спортни и стрелкови цели, да му бъде подновено разрешителното за късо, нарезно оръжие.

По образуваната преписка на 29.05.2023 г. е изготвена докладна записка от ст. инспектор КОС 01 РУ-СДВР /л. 15 от делото/. В същата е изложено за започнатата процедура и за депозираното възражение, в което било добавено, че оръжието му е необходимо за самоохрана, тъй като същият е управител на фирма с предмет на дейност автосервиз и редовно му се налага да пренася голяма сума пари, както и че лицето от 2004 г. е член на стрелкови клуб „Левски“, че представените документи са окомплектовани съгласно ЗОБВВПИ и че лицето е проверено в информационните масиви на МВР и че за същият има информация, като е предложено преписката да бъде разгледана и взето отношение по компетентност.

Във връзка с извършената проверка е издаден отказ за продължаване на срока на издадено разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно, нарезно оръжие на И. Р. Е., формулиран в отказ № 225р-20135/31.05.2023 г. /л. 14 от делото/.

Отказът е получен лично от И. Е. на 28.07.2023 г. /л. 14-гръб от делото/ и е оспорена пред Административен съд София – град с жалба, подадена на 08.08.2023 г. /л. 5 от делото/.

В съдебното производство са представени служебна бележка изх. № 15-022024/01.02.2024 г. от клуб по динамична стрелба „ВИП РЕЙСИНГ“, видно от която заявителят И. Р. Е. е член на този клуб /л. 52 от делото/, а от удостоверение № Р-027/2023 г./09.10.2023 г. по описа на Българска федерация по динамична стрелба /л. 53 от делото/, се установява, че клуб по динамична стрелба „ВИП РЕЙСИНГ“ [населено място] е със статут на редовен член за 2023 г., съгласно разпоредбите на Устава на БФДС и е вписано в регистъра на лицензираните спортни клубове към федерацията.

В съдебното производство са разпитани и свидетелите Д. С. З. и Г. М. Б.. Първият от тях заявява, че е работник във фирмата от две години и половина на жалбоподателя Е., която се занимава с автосервизна дейност, което налага Е. често да закупува части и да носи пари в себе си, както и че в сервиза има каса, в която може да се съхранява оръжие, но не знае да има заплахи за живота към Е. и неговото семейство, както и че няма частна охрана. Вторият от свидетелите твърди, че е работник във фирмата на Е. от 17 години като механик и че Е. често носи пари в себе си за закупуване на части, както и че в сервиза има каса, където може да се съхранява оръжие и че му е известно за случай отпреди 11 години, когато жалбоподателят е бил обект на нападение, но не е запознат дали се занимава със спортна дейност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е постъпила в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, подадена е от лице с правен интерес от оспорване на неблагоприятния за негови права административен акт по см. на чл. 147, ал. 1 АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност - чл. 83, ал. 6 ЗОБВВПИ, и е процесуално допустима.

Отказ № 225р-20135/31.05.2023 г. на началника на 01 РУ – СДВР е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно производствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореният отказ по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е издаден от административен орган с произтичаща от закона компетентност - началника на РУ, съгласно чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ, видно от представеното удостоверение рег. № Б13р-84681/25.08.2023 г. на началника на 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР. Спазена е предписаната от закона писмена форма, съдържанието ѝ съответства на изискването за мотивиран отказ по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ и общата разпоредба на чл. 59, ал. 2 АПК. Фактическите съображения, свързани с преценката за отсъствието на основателна причина за носене на оръжие от жалбоподателя по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, съставляват мотивите за отказа по подаденото заявление по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ.

Ответникът е изяснил обстоятелствата, които специалният ЗОБВВПИ предвижда, като изисквания за упражняване на правото да се разрешат посочените дейности с огнестрелно оръжие. Извършени са нужните справки за установяването им, видно от изготвените докладни записки. Проведеното административно производство не разкрива нарушения на административно производствените правила, представляващи основания за отмяна на отказа по чл. 146, т. 3 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие е да обоснове (т. е. да заяви и

подкрепи с убедителни доказателства) своята необходимост от притежаването му, с оглед съществуваща опасност, налагаща самоохрана. Това законодателно разрешение подкрепя извода за стриктния характер на нормите, регламентиращи режима на носене и употреба на огнестрелно оръжие.

Оттук произтича и законовото изискване към лицето, подало искането, да е доказало необходимостта от издаване на разрешението, както при първоначално подаване на заявление, така и в случаите когато иска подновяване на вече издадено разрешение. В оспорения административен акт органът е изложил съображенията, поради които отказва издаване на исканото разрешение, съгласно подаденото заявление, в което е посочил, че му е необходимо за самоотбрана. Нуждата от самоотбрана не е установена по преписката, нито от разпитаните в хода на съдебното производство свидетели, а аргументът, че оръжието му е необходимо за охрана – неговата лична и на и на семейството му не е обоснован по несъмнен начин. Действително свидетелят Б. твърди за инцидент отпреди 11 години по отношение на Е., свързан с грабеж, но при липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество и семейството му към момента на подаване на заявлението, а не преди 11 години, по повод на който инцидент му е било издадено разрешителното, необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана. Твърдението, че жалбоподателят е управител на дружество, което имало съществени парични обороти, не би могло да се приравни и приеме за причина, която по несъмнен и безспорен начин да обуславя необходимостта от разрешението. Въпросните служебни цели – охрана на паричните средства обективно биха могли да бъдат постигнати и посредством реда и условията, регламентирани в Закона за частната охранителна дейност /така Решение № 3519 от 21.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7276/2023 г./. За сочените в заявлението цели жалбоподателят би могъл да придобие предупредително и/или сигнално оръжие, за което е предвиден уведомителен режим, съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗОБВВПИ. При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон. В горния смисъл е и съдебната практика: Решение № 1114 от 31.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4780/2023 г., Решение № 12926 от 20.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2825/2023 г., Решение № 9846 от 18.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2816/2023 г. и много други.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1, ал. 2 и, ал. 3 от ЗОБВВПИ с оглед на предназначението му и техническата му характеристика, огнестрелното оръжие е за служебни или за граждански цели. За служебни цели се използва огнестрелно оръжие, притежаващо строго определени характеристики, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности. За граждански цели се използва огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики и със строго определени цели, предоставено на физически и юридически лица и на търговци по смисъла на ТЗ за самоотбрана (самоохрана), ловни, спортни и културни нужди. Следователно законодателят е установил разлика между носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност.

За да е налице изпълнение на изискването по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, е

необходимо заявителят да е посочил, първо, някоя от визираните в т. 10 причини, и второ, да е представил надлежни доказателства за нея, които да я правят основателна, т.е. следва да посочи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага използването на оръжие, в случая за самоотбрана, която е посочил в заявлението, а в допълнение във възражението и за спортни цели, която причина обаче не е посочил в заявлението, както и не е представил доказателства на фаза преписка пред административния орган, поради което правилно административният орган се е произнесъл мотивирано единствено за посочената в заявлението причина за самоотбрана и общо е посочил в мотивната част, че осъществяването на правно-регламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високият риск от обществена опасност не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни причини.

Съгласно ТР № 16/1975 г. на ВС, ППВС № 4/1976 г., ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС и ТР № 1/2006 г. на ВАС, както и според утвърдената съдебна практика по въпроса за мотивирането на административните актове, не е налице основание за отмяна, когато мотивите не са изложени в самия завършващ административното производство акт, а в друг, отделен документ. Няма пречка обосновката да предхожда издаването на акта и да се съдържа в документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Такъв документ в процесния случай се явява изготвената докладна записка, приложена като доказателство по делото, ведно с цялата административна преписка.

Съгласно чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ, в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от: т. 1. (изм. - ДВ, бр. 73 от 2012 г., в сила от 25.09.2012 г., изм. - ДВ, бр. 20 от 2018 г., изм. - ДВ, бр. 37 от 2019 г.) документите по чл. 79, 80, чл. 81, ал. 1, т. 4 и ал. 2, 3, 5 и 6 или чл. 81а, и т. 2. удостоверение за годност за употреба на огнестрелното оръжие.

Съгласно чл. 77, ал.1 ЗОБВВПИ Физически лица, кандидатстващи за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за спортни цели, освен документите по чл. 76, ал. 3, 4 и 7 представят и удостоверение от спортна организация по смисъла на чл. 11 от Закона за физическото възпитание и спорта, а когато лицата са пребиваващи на територията на друга държава членка - документ от официално призната организация по стрелкови спорт в съответната държава членка в легализиран превод на български език, че:

1. членуват и практикуват стрелкови спортове в съответната организация, а когато лицата по ал. 1 кандидатстват за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях по чл. 5, ал. 1, т. 6 и 7 - че минимум 12 месеца преди датата на подаване на заявлението членуват и практикуват с цел участие или участват в състезания по стрелкови спортове;

2. съответното огнестрелно оръжие отговаря на спецификациите, които се изискват за дадена дисциплина в стрелковия спорт, признати от международно утвърдена и официално призната федерация по стрелкови спорт.

За пълнота на мотивите, ако приемем, че причината поради която е искал подновяване на оръжието е и за спортни цели /макар че причината следва да бъде посочена в заявлението, а не впоследствие във възражение, поради което и твърде общо административният орган в мотивите си е засегнал този въпрос/, то действително членството на жалбоподателят в Клуб по динамична стрелба „ВИП РЕЙСИНГ“, представлява „спортна дейност“ по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ, но предвид факта, че клубът предоставя на място спортни оръжия (което обстоятелство не е спорно по делото), не съществува пречка за касатора да упражнява тази дейност, съответно – не е доказана конкретно мотивирана и обоснована необходимост за притежаване и носене на оръжие. С отказа за издаването на разрешение на касатора не се ограничава правото му да се развива в областта на спортната стрелба, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 3 ЗОБВВПИ всяко физическо лице може да употребява огнестрелно оръжие и боеприпаси за него без разрешение за носене и употреба на стрелбище с учебна или спортна цел под ръководството на правоспособен инструктор или треньор. /виж Решение № 12611/14.12.2023 г. по адм. д. № 4698/2023 г. по описа на ВАС/

Дейността, свързана с огнестрелно оръжие е източник на повишена опасност и именно поради това разпоредбите са ограничителни, т.е. те се тълкуват стриктно, а не разширително. Именно стриктното тълкуване изисква искателят да докаже – пълно и главно, обоснованата необходимост от използване на огнестрелно оръжие.

В тази връзка неоснователни са твърденията на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Съгласно чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ органът е длъжен при констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията на закона да уведоми заявителя и да му даде възможност да ги отстрани. Освен задължението да укаже липсата или несъответствието на изискуем документ законодателят изрично е регламентирал и кои релевантни факти органът установява сам - чл. 83, ал. 4 ЗОБВВПИ. Органът обаче няма задължение да събира доказателства за обосноваване на причината за исканото разрешително. Това дали и с какви факти ще мотивира причината за издаване на разрешително, съответно – дали ще посочи доказателства за изложените факти е изцяло в преценката на заявителя. Органът не би могъл да знае дали съществуват факти различни от заявените, съответно – доказателства, които да ги подкрепят.

Съдебната практика по приложението на специалния ЗОБВВПИ безпротиворечиво приема, че в тежест на инициралото производството лице е да докаже нуждата от придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. В конкретния казус от данните по делото се установява, че жалбоподателят не е посочил и установил факти и обстоятелства, които да доказват заявената от него цел за издаване на разрешение. Следователно не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на позитивен (облагоприятстващ) административен

акт по искането на жалбоподателя.

Не би могло да се приеме като основание за продължаване срока на разрешение за носене на огнестрелно оръжие обстоятелството, че в предходен момент е било издадено такова на лицето. При произнасянето по новото искане органът извършва нова преценка за наличие на обстоятелствата по чл. 58, ал.1, т. 10 ЗОБВВПИ. Когато едно лице сезира компетентния орган с искане за издаване на разрешение за придобиване, съхранение и носене на огнестрелно оръжие трябва да докаже на органа наличие на някоя от визираните в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ цели. Става въпрос за издаването на благоприятстващ адресата индивидуален административен акт и именно лицето е това, което знае за каква цел желае да придобие оръжието, респ. то разполага с релевантните доказателства за доказването на тази цел. Органът, по принцип, няма задължение служебно да събира доказателства, за да установява целта, с която съответното лице е поискало издаването на разрешение за оръжие, но следва да извърши проверка на твърдени от лицето факти и обстоятелства.

В случая жалбоподателят е подал заявление за продължаване на разрешение за съхраняване и носене на огнестрелно оръжие и е посочил като цел, по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ - самоохрана/самоотбрана. В изпълнение на дадената му възможност И. Е. е представил възражение и е изложил посочените по-горе причини, които обаче не са достатъчни за обусловят твърдяната цел за самоотбрана, посочена в заявлението и за спортни цели, посочена във възражението. Непосочването от жалбоподателя на факти и обстоятелства, които органът да провери и които факти обосновават необходимостта от самоотбрана, фактически ограничава преценката на органа до това, което е посочено в заявлението и допълнителните писмени обяснения. От същите не може да се направи извод за наличие на обстоятелства, обосноваващи потенциална опасност за живота и здравето на него и семейството му към датата на подаване на заявлението.

С оглед материалната законосъобразност на административния акт, същият се явява и съответен на целта на закона.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а оспорения отказ за валиден административен акт, издаден при спазване на административно производствените правила и установената форма, при спазване на приложимия материален закон и в съответствие с целта на закона.

С оглед на изхода от спора и направеното от ответника искане съдът следва да осъди жалбоподателя, да заплати на СДВР - юридическото лице, в чиято структура е органът - ответник, направените по делото разноски. Същите, видно от доказателствата по делото са за юрисконсултско възнаграждение, размера на което съдът определя на 100,00 лв., на основание чл. 143 АПК във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 3 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. Р. Е., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 3, срещу Отказ с рег. № 225р-20135 от 31.05.2023 г. на Началника на 01-во РУ-СДВР, с което му е отказано продължаването на срока на разрешението за притежаване и носене на късо огнестрелно оръжие като физическо лице за самоотбрана.

ОСЪЖДА И. Р. Е., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи в размер на 100,00 (сто) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: